

РЕШЕНИЕ

№ 4979

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.07.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **5148** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение /без номер и дата/, постановено по н.а.х.дело № 505/2012 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 116-^{ти} състав е потвърдено изцяло Наказателно постановление /НП/ № Р-10-1147/13.12.2011 г., издадено от Д. Р., на длъжност – Заместник председател на Комисия за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.”, кв. Б., [улица], ет.3, представлявано от Й. А. И. – изпълнителен директор и член на Съвета на директорите е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 /петстотин/ лева, на основание чл. 221, ал.8, т.1, предл.1 във връзка с ал.1, т.1 от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ за нарушение по чл. 31, ал.1, предл.2, т.1 от Наредба № 2 от 17 септември 2003 г. за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация от публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа /Наредба № 2 от 17 септември 2003 г./.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от въззивния жалбоподател - [фирма], чрез Й. А. И. -

изпълнителен директор и член на Съвета на директорите, с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП. Релевираните касационни основания за нарушение на закона и съществено нарушение на процесуалните правила - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН са бланкетни и не са аргументирани с конкретни твърдения и доводи.

Ответникът по касация-КФН в законово установения срок не е подала писмен отговор по жалбата.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се представлява

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт Н., който оспорва жалбата имоли за отхвърлянето ѝ.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност на касационната жалба и потвърждаване на въззивното решение като законосъобразно.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, за които следи служебно и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да потвърди НП, въззивната инстанция е приела, че то е издадено от компетентен орган, в съответствие с процесуалните правила и с материалния закон. Наложено административно наказание-имуществена санкция е в минималния размер, предвиден в закона. Въззивният съд е изложил и подробни мотиви за това, защо конкретното нарушение не може да бъде определено като маловажен случай-чл.28 от ЗАНН.

Решението е законосъобразно.

Обжалваното решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство. Въззивната инстанция, като съд по фактите и по правото, е събрала всички необходими за изясняване на делото доказателства и не е допуснала процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН или процесуално нарушение, изразяващо се в игнорирането на доказателства, или недостатъчната преценка на някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване.

Правилно е приложен и материалния закон. Установеното от фактическа страна осъществява състава на нарушение-чл.31, ал.1, прдл.2-ро, т.1 от Наредба №2 за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация от публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа, за което на касатора е наложено предвиденото в закона административно наказание, индивидуализиран в минимално установения му размер.

Правилен по крайния си резултат е и извода на СРС, че изложеното не е маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН

Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание. Логическото и систематично тълкуване на материалноправната норма на чл.28 ЗАНН аргументира нейната приложимост спрямо всички административни нарушения, включително и за процесното, обратно на приетото от СРС. Степента на обществена опасност на конкретно извършеното противоправно деяние е от значение обаче за да се реши дали това деяние е административно нарушение или макар да е формално съставомерно, но като неразкрива или изключва висока степен на обществена опасност е малозначително. Макар нарушението да е формално, продължителността на забавата при изпълнението на обвързаното със срок задължение е критерий за степента на укоримост на противоправното поведение, а в случая забавата изобщо не е преустановена, вкл. и след започване на административно-наказателното производство. Този факт, коментиран при липсата на други установени обстоятелства, смекчаващи отговорността на нарушителя, обуславят извод за липса на маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН.

Като е достигнал до същия извод, СРС е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1-во от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение, постановено по н.а.х. дело № 505 по описа за 2012г., от Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: